

§ 2. 1. Położone na obszarze urbanizacyjnym tereny wymienione w art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1961 r. Nr 32, poz. 159 oraz z 1964 r. Nr 16, poz. 94 i Nr 43, poz. 297), zwanej dalej ustawą, zostaną oddane dotychczasowym właścicielom w wieczyste użytkowanie.

2. Jeżeli oddanie terenu w wieczyste użytkowanie byłoby niezgodne z planem zagospodarowania przestrzennego albo jeżeli niezgodność ta okazałaby się w okresie trwania wieczystego użytkowania, będzie dotychczasowym właścicielom przyznane odszkodowanie na podstawie przepisów o wywłaszczeniu nieruchomości.

3. Odmowa oddania w wieczyste użytkowanie terenu wymienionego w art. 23 ust. 3 ustawy nie stoi na przeszkodzie pozostawieniu byłemu właścicielowi na jego wniosek tego terenu do bezpłatnego korzystania wraz z położonymi na nim budynkami i urządzeniami do czasu przystąpienia do realizacji planu zagospodarowania przestrzennego na tym terenie; odszkodowanie staje się w tym wypadku wymagalne od dnia utraty możliwości korzystania z terenu.

4. W wypadkach, o których mowa w ust. 3, właściwy organ do spraw gospodarki terenami (§ 5 ust. 1) zawiadomi byłego właściciela gospodarstwa rolnego, sadowniczego lub warzywniczego o terminie przystąpienia do realizacji planu zagospodarowania przestrzennego na terenie danego gospodarstwa. Zawiadomienie powinno nastąpić w zasadzie na jeden rok przed tym terminem, a w razie konieczności wcześniejszego objęcia terenu przez inwestora powinno nastą-

pić w takim czasie, aby właściciel miał zapewnioną możliwość zebrania plonów.

§ 3. Przepisy § 2 stosuje się odpowiednio do osób określonych w art. 45 ust. 2 ustawy po uregulowaniu ich tytułów własności stosownie do przepisów wymienionych w tym artykule.

§ 4. Nieruchomości, które przed ustanowieniem obszaru urbanizacyjnego stanowiły własność osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, zabudowane budynkami i urządzeniami niezbędnymi do wykonywania ich ustawowych lub statutowych zadań, mogą być pozostawione tym osobom do bezpłatnego korzystania do czasu realizacji planu zagospodarowania przestrzennego terenu.

§ 5. 1. Decyzje o oddaniu lub odmowie oddania terenu w wieczyste użytkowanie oraz o ustaleniu odszkodowania w razie odmowy oddania terenu w wieczyste użytkowanie (§ 2 ust. 2) wydaje organ do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej Prezydium Dzielnicowej Rady Narodowej Nowe Miasto w Poznaniu.

2. Nadzór nad orzecznictwem określonym w ust. 1 sprawuje Minister Gospodarki Komunalnej.

§ 6. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom Gospodarki Komunalnej i Sprawiedliwości oraz Prezydium Rady Narodowej m. Poznania.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

(Załącznik do rozporządzenia jest zamieszczony na str. 116).

36

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 lutego 1968 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie organizacji państwowych komisji arbitrażowych i trybu postępowania arbitrażowego.

Na podstawie art. 38 ust. 1 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o państwowym arbitrażu gospodarczym (Dz. U. z 1961 r. Nr 37, poz. 195) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 3 maja 1960 r. w sprawie organizacji państwowych komisji arbitrażowych i trybu postępowania arbitrażowego (Dz. U. Nr 26, poz. 148) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 104 ust. 1 skreśla się kropkę na końcu zdania i dodaje się wyrazy „stosunkowe i stałe”;

2) w § 105:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Od wniosku o rozpoznanie sporu w postępowaniu zwykłym lub upominawczym, od roszczenia wzajemnego, od odwołania, z wyjątkiem odwołania od orzeczenia wstępnego, odrzucającego wniosek lub zawieszającego postępowanie, pobiera się opłaty stosunkowe w wysokości zależnej od wartości przedmiotu sporu lub zaskarżenia.”;

b) dodaje się nowy przepis oznaczony jako ust. 2 w brzmieniu:

„2. Opłata stosunkowa wynosi:

1) przy wartości przedmiotu sporu lub zaskarżenia do 30.000 zł włącznie — 3%, nie mniej jednak niż 300 złotych,

2) przy wartości przedmiotu sporu lub zaskarżenia ponad 30.000 zł — od pierwszych 30.000 zł 900 zł, a od nadwyżki 1%.”;

c) dotychczasowy ust. 2 oznacza się jako ust. 3, a liczbę „300” w tym przepisie zastępuje się liczbą „1000”;

d) dotychczasowy ust. 3 oznacza się jako ust. 4, a liczbę „100” w tym przepisie zastępuje się liczbą „200”.

§ 2. Wnioski i pisma podlegające opłacie arbitrażowej, wniesione do komisji arbitrażowych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, podlegają opłacie według przepisów dotychczasowych.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1968 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz